

PAGINA LOCALĂ A BISERICII DIN ROMÂNIA ȘI REPUBLICA MOLDOVA

MESAJ DIN PARTEA CONDUCERII ZONEI

Grăbirea lucrării de salvare prin folosirea tehnicii

Vârstnicul Robert A. Dryden, Marea Britanie

Autoritate a zonei-Cei Șaptezeci

Acum câțiva ani, în cadrul țărșului meu, un conducător al preoției a făcut următoarea declarație: „Noi ne petrecem tot timpul căutând simpatizanți, când ar trebui să folosim tehnica pentru a-i ajuta să vină la noi”. Acum, când îi aud pe apostoli și profeți încurajându-ne să folosim Internetul pentru a împărtăși Evanghelia, apreciez cu adevărat valoarea observației sale. În luna iunie a anului 2013, președintele Monson a spus: „Acum este timpul ca membrii și misionarii să vină împreună... [și] să muncească în via Domnului pentru a aduce suflete la El. El ne-a pregătit mijloacele pentru a împărtăși Evanghelia în multe moduri și El ne va ajuta în lucrările noastre, dacă vom acționa cu credință pentru a îndeplini lucrarea Sa” (*Liahona*, noiembrie 2013, pagina 4).

La Conferința Generală din luna aprilie a anului 2014, vârstnicul Ridd, din Președinția generală a Tinerilor Băieți, ne-a încurajat să folosim instrumentele tehnicii. Dânsul a spus: „Scopul divin al tehnicii este de a grăbi lucrarea de salvare. Domnul așteaptă ca voi să folosiți aceste instrumente deosebite pentru a avansa lucrarea Sa, pentru a împărtăși Evanghelia în moduri care depășesc orice ar putea generația mea să-și imagineze. Dacă generațiile trecute au avut o influență doar asupra vecinilor și celor din orașul lor, voi aveți puterea, folosind Internetul și site-urile de socializare, de a fi în contact cu oamenii de pretutindeni și de a influența întreaga lume” (*Liahona*, mai 2014, pagina 58).

În întreaga Europă, vedem membri care folosesc tehnica pentru a grăbi lucrarea Domnului. De exemplu, Înaltul Consiliu al Țărșului Canterbury, Anglia, a trimis o prezentare video realizată de Biserică, intitulată „Because of Him” (Datorită Lui),

la 180 de prieteni care nu sunt membri ai Bisericii, invitându-i să împărtășească și altora această prezentare video.

În Elveția, Naomi a folosit site-urile de socializare pentru a trimite o invitație prietenilor ei și membrilor familiei ei care nu sunt membri ai Bisericii, pentru a participa la adunarea de rămas-bun înainte de plecarea ei în misiune. Dintre cele peste 80 de persoane pe care le-a invitat, 40 au venit la Biserică pentru prima oară!

Mulți membri folosesc, de asemenea, site-urile de socializare pentru a-i invita, într-un mod natural și cu dragoste, pe prietenii și membrii familiei care nu sunt membri ai Bisericii, să participe la adunările de rămas-bun organizate pentru misionarii care pleacă în misiune sau la adunările de întâmpinare a misionarilor când se întorc din misiune, la botezuri, la petreceri organizate de episcopii, la binecuvântări ale nou-născuților, la conferințe generale și la alte evenimente ale Bisericii.

Aceste exemple sunt doar începutul. Fiecare efort pe care îl facem pentru a proclama Evanghelia întărește mărturia și întărește Biserica. Ce puteți face, astăzi, pentru a participa la împărtășirea Evangheliei în mediul online? Este mai ușor și mult mai plăcut decât ați putea crede. Iată câteva idei.

Pe Facebook, Twitter, Google+ și YouTube, puteți apăsa pe butonul „Îmi place” și urmări mai multe site-uri oficiale ale Bisericii, cum ar fi Church Facebook Page, The Mormon Channel, Mormon.org, Mormon Messages, LDS Youth etc.

**Vârstnicul
Robert A.
Dryden**

De pe unul dintre aceste site-uri oficiale ale Bisericii, împărtășiți pe site-urile de socializare un citat, o fotografie sau o prezentare video care v-a impresionat, împreună cu un comentariu cu privire la motivul pentru care v-a impresionat. În toate interacțiunile online, fiți sinceri și fiți dumneavoastră înșivă. După cum a spus vârstnicul Ballard, „cu noile instrumente ale tehnicii, puteți promova mai mult lucrarea Domnului, alăturându-vă conversațiilor care sunt în curs de desfășurare despre Biserică”.

Accesați Mormon.org și creați-vă o pagină cu propriul profil pe www.mormon.org/create și, apoi, împărtășiți-o prietenilor, puneți un link cu adresa paginii alături de semnătura dumneavoastră din e-mail, postați-o pe un site de socializare etc.

Pregătindu-vă pentru luna invitării, care va avea loc în decembrie, observați care dintre prietenii dumneavoastră care nu sunt membri ai Bisericii apasă pe „Îmi place” și scriu un comentariu pozitiv atunci când postați ceva de ordin spiritual sau despre familie pe site-ul de socializare. Rugați-vă pentru a ști pe care dintre acești prieteni puteți să-i invitați să vină cu dumneavoastră la Biserică.

Puteți găsi mai multe idei pe lds.org scriind „sharing the Gospel online” (împărtășiți Evanghelia online) în bara de căutare. Dacă aveți nevoie de ajutor în legătură cu aceste idei, întrebați pe oricare dintre tinerii băieți sau tinerele fete sau tinerii adulți necăsătoriți din episcopia dumneavoastră.

Evanghelia și cunoașterea Salvatorului aduc multă pace și bucurie în viața celor care le acceptă; este ceva care trebuie împărtășit întregii lumi.

Recent, sora Dryden și cu mine am avut o discuție despre Evanghelia cu un bărbat minunat. Ne-a pus pe gânduri faptul că el nu auzise niciodată de niciunul dintre numele sub care este cunoscută Biserica. Tehnica este, cu adevărat un instrument pe care trebuie să-l folosim mai eficient pentru a ne supune poruncii Domnului de a scoate Biserica Sa „din obscuritate și din întuneric” (D&L 1:30). Dumnezeu să ne binecuvânteze în efortul nostru de a împărtăși Evanghelia Sa deschizându-ne inimile și brațele. ■

Impactul pe care femeile SZU îl pot avea asupra comunităților locale

Izabela Geambașu

Ramura Oradea

În data de 22 martie 2014, surori din Oradea, Timișoara și Cluj s-au adunat la casa de întruniri din Oradea a Bisericii pentru o activitate a Societății de Alinare la nivel de district în vederea sărbătoririi a 142 de ani de la organizarea Societății de Alinare. Surorile din Districtul Oradea au confecționat așternuturi pentru o grădiniță locală în cadrul unui proiect de slujire.

„Chiar dacă în acest moment nu avem o președintă a Societății de Alinare la nivel de district, dat fiind faptul că districtul nostru este unul mic, pentru noi este important ca surorile să se întâlnească de cel puțin două ori pe an cu ocazia activităților la nivel de district ale Societății de Alinare”, a spus președintele Florin Geambașu, președintele Districtului Oradea. „Auzind-o pe soția mea susținând cu ardore cât de important este să avem astfel de activități, am cugetat și m-am rugat la Tatăl Ceresc pentru a ști voia Lui cu privire la acest aspect. Apoi, am stabilit ca obiectiv să nu treacă nicio aniversare a Societății de Alinare fără ca surorile s-o sărbătorească împreună.”

Și, chiar dacă cele mai multe surori au trebuit să călătorească aproximativ trei ore până la destinație și încă trei pentru a ajunge acasă, ele au venit într-un număr foarte mare. Una dintre surorile din Oradea, al cărui copilaș merge la o grădiniță de stat locală, a observat o nevoie în comunitatea ei și s-a decis că trebuie făcut ceva. „Băiețelul meu nu doarme la grădiniță, dar, ducându-mă după el după masa de prânz, când copiii se pregătesc pentru somnul de după-amiază, am observat că folosesc aceleași așternuturi de pat tot timpul. Apoi, am aflat că nu au schimburi, așa dar trecea un semestru întreg sau chiar mai mult fără ca așternuturile să fie spălate... La început, am fost șocată și revoltată. Mi-am spus că e inacceptabil!” Așa că a vorbit cu propriii conducători din Biserică și cu misionarii umaniți, urmând linia autorității, desigur, și a primit aprobările necesare pentru activitatea pe care o avea în minte. Fondurile au venit de la un binevoitor privat. A pregătit totul. A invitat membre ale

IZABELA GEAMBAȘU

comunității locale (educatoarele, mamele și bunicile de la grădiniță) să li se alătore. Aceste membre ale comunității și-au adus mașinile de cusut. Unele dintre mame nu au putut veni din cauza problemelor de sănătate, dar și-au trimis mașinile de cusut cu prietenele lor, pentru ca surorile care nu au să le poată folosi.

Cu un total de 12 mașini de cusut, surorile au fost împărțite în grupuri de lucru: unele au pregătit materialul, altele au înșăilat, altele au cusut la mașină, iar altele au adus materialul pregătit surorilor care lucrau la mașină și l-au luat pentru a-l curăța sau a-l pregăti pentru următoarea fază de lucru. 50 de seturi de așternuturi compuse din câte un cearșaf și câte o pilotă de pătură fiecare, au fost cusute, pregătite și gata de livrare. „Pentru mine a fost o experiență foarte plăcută să văd că, de la

distanțe așa de mari, indiferent de naționalitatea lor, lăsând totul deoparte, s-au adunat atât de multe femei pentru un obiectiv caritabil comun, pentru a ajuta la confecționarea așternuturilor

de pat pentru grădinița nepoțelului meu. Mi-a umplut sufletul de fericire să văd că și în zilele de azi există oameni buni, care se sacrifică și ajută fără să aștepte vreo răsplată. A fost o

Participante la proiectul de slujire

IZABELA GEAMBAȘU

Copiii de la grădiniță primind așternuturile donate.

experiență minunată!”, a adăugat bunica unui copilăș din grădinița ajutată, care a lucrat fără oprire alături de surori.

Una dintre surori a spus: „Mi-a fost atât de greu să mă conving să vin, mai ales când mă gândeam că voi fi departe de copiii mei o zi întreagă. Dar acum, la sfârșitul activității, nu mai vreau să plec! Cu siguranță voi veni și data viitoare și de fiecare dată și voi încerca să le motivez și pe celelalte surori să vină”.

Activitatea a avut un succes extraordinar. La plecare, președintele Geambașu le-a încurajat pe surori să-și împărtășească entuziasmul și fericirea, spunând: „Acum, după ce mergeți acasă, povestiți-le soților dumneavoastră și bărbaților din ramurile dumneavoastră ce bine v-ați simțit, ca și ei să devină entuziasmați și să dorească să aibă o astfel de activitate de district și pentru frați”. Luni, așternuturile de pat le-au fost livrate copiilor de către mămica inițitoare a activității: „Nu există răsplată mai mare pentru o faptă bună decât să vezi bucuria în ochii acelor cărora le slujești”, a spus ea. „Reacția lor nu se poate descrie în cuvinte. Luau așternuturile din sacoșe, uitându-se la ele, alegând care pe care-l vrea. Unii dintre ei au fugit la pătuțul lor și au vrut să schimbe așternutul existent cu cel nou.

Un băiețel de trei ani, când a auzit că așternuturile trebuie mai întâi spălate, a luat așternutul ales de el și l-a băgat în sac pentru a-l duce acasă să-l spele. Bucuria din ochii lor a meritat orice efort!”

„A fost înălțător să pregătim așternuturile pentru copii, văzând atât de multe femei și tinere cu inimă bună din Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, care și-au sacrificat timpul liber pentru noi. Le mulțumim că au adus zâmbete pe fețele copiilor cu donația lor!”, a declarat una dintre doamnele educatoare. Acest mic act de caritate a făcut o diferență mare în viețile copiilor, dar a făcut o diferență și mai mare în viețile surorilor și a femeilor din comunitate, care și-au dat seama cât de mult bine pot face dacă iau inițiativa și lucrează împreună pentru o cauză nobilă! Vârșnicul Quentin L. Cook a spus în legătură cu a fi o lumină pentru lume: „Noi trebuie să ne protejăm familiile și să ne aflăm în primele rânduri, împreună cu oameni de toate credințele și oameni bine intenționați, în a face tot ce putem, în întreaga lume, pentru a păstra lumina, speranța și principiile morale în comunitățile noastre”¹. ■

NOTĂ

1. Quentin L. Cook, „Să fie lumină!”, *Liahona*, noiembrie 2010, p. 30.

Proiectul de slujire al Tinerilor Adulți Necăsătoriți din Republica Moldova

Elena Alexandroaia

Ramura Constanța

În data de 28 iunie 2014, tinerii adulți necăsătoriți din Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, din Republica Moldova, ramurile Orhei, Bălți și Chișinău au avut parte de o zi plină de activități, atât de muncă voluntară, cât și de recreere. Activitățile au avut loc în ramura din Chișinău cu ocazia absolvirii claselor de institut.

Ziua a început cu o oră de institut predată de Marin Iachimov, învățătorul de institut. Atât tinerii, cât și conducătorii din ramurile din Republica Moldova au avut posibilitatea de a participa la ora de institut cu gânduri spirituale, care aveau ca scop întărirea mărturiilor tinerilor. În cadrul lecției, au

vizionat, de asemenea, și scurte mesaje mormone care aveau același scop.

Imediat după ora de institut a început proiectul de slujire. Toți tinerii s-au adunat într-un parc de lângă clădirea Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și au strâns gunoiul de acolo. La activitate au participat atât membri, cât și simpatizanți. Tinerii dornici să fie de ajutor au fost în număr de 27, dintre care șapte erau simpatizanți. Proiectul de slujire a durat o oră. În legătură cu această experiență, un tânăr a afirmat: „M-am simțit foarte bine făcând acest lucru. Am observat că oamenii, după ce ne-au văzut făcând muncă voluntară pentru orașul nostru, erau mai atenți unde își aruncau gunoiul. M-am bucurat să fiu o lumină și o influență pozitivă pentru ceilalți”.

Apoi tinerii s-au recreat; au ieșit împreună la o pizzerie și au mâncat iar după ce au prins putere, s-au îndreptat către un parc de distracții unde au avut un timp foarte bun împreună. ■

Tineri adulți necăsătoriți în parcul de distracții

Schimbări în conducerea Misiunii România-Moldova

Alin Constantinescu

Ramura Constanța

Președintele și sora Hill

La sfârșitul lui iunie 2014, în cadrul Misiunii România-Rep. Moldova a avut loc o modificare la nivel de conducere cu care sfinții din zilele din urmă deja s-au obișnuit. După trei ani petrecuți în România și în Rep. Moldova, președintele și sora Hill au predat ștabela noului președinte de misiune și soției sale, Clark David Ivory și Christine Cahoon Ivory. Dânsii sunt al optulea cuplu de misionari care slujește la nivel de conducere al misiunii, de când aceasta a luat ființă în iulie 1992. Cu un an înainte de a-și încheia misiunea, în cadrul unei întruniri desfășurate în București, în iulie

2013, cu ocazia împlinirii a 20 de ani de la înființarea misiunii în România, președintele Hill a spus: „După 20 de ani... dacă vom continua să creștem în ritmul în care creștem acum, am putea avea între 5.000 și 6.000 de membri în România [și Rep. Moldova]. Aceasta ar însemna... doi sau trei țărushi. Și dacă aveți doi sau trei țărushi, îndepliniți criteriile pentru a avea un templu. Dar... această creștere nu are loc în mod automat. Are loc pe măsură ce noi, ca membri ai Bisericii, rămânem credincioși și ne îndeplinim partea”. În următorii trei ani, această lucrare de creștere din această parte a lumii

va fi condusă la nivel de misiune de președintele Ivory, sprijinit de soția dânsului. Președintele și sora Ivory pornesc în acest maraton de slujire de trei ani într-un moment în care misiunea are mult potențial. Același lucru l-a exprimat și președintele Uchtdorf, care a spus că „România și [Republica] Moldova se află la un moment de cotitură”, lucru pe care președintele Ivory l-a transmis sfinților cu ocazia unei adunări de devoțiune desfășurate la capela Panduri din București, sâmbătă, 5 iulie 2014. Tot în ziua de 5 iulie 2014, în cadrul adunării desfășurate alături de conducători din Districtul București, președinte Ivory le-a spus acestora: „Nu sunt aici pentru a le spune președinților de district sau de ramură ce să facă. Dumneavoastră aveți chei ale preoției și doresc să folosiți aceste chei conform Manualelor de instrucțiuni și bazându-vă pe îndrumarea pe care o primiți

de la Duhul Sfânt”. În decursul după-amiezii, în timpul adunării de devoțiune, sora Ivory a depus mărturie despre lucrarea minunată în care participăm și a îndemnat sfinții să „[lucreze] împreună” pentru a-i ajuta pe cei care sunt pierduți „să vină înapoi la Hristos”. Tot atunci, președintele Ivory a făcut o invitație fiecăruia de a se implica mai activ în lucrarea de salvare, spunând: „Fiecare dintre noi va vedea cum

mărturia sa crește pe măsură ce slujim împreună în această Biserică minunată”. Președintele și sora Ivory au o experiență îndelungată în cadrul Bisericii, slujind în chemări dintre cele mai diverse, de la o misiune cu timp deplin în Italia – atât președintele Ivory, cât și sora Ivory – până la consilier în președinția țării și, respectiv, consilieră în președinția Societății de Alinare în cadrul episcopiei. ■

Membri din Districtul București la activitatea dedicată președintelui și surorii Ivory

Președintele și sora Ivory în Turnul Primăriei din Oradea

Vârstnicul Christian Fingerle se adresează membrilor Bisericii din România

Dina Cojocaru
Ramura Panduri

În ziua de sâmbătă, 31 mai 2014, membrii Districtului București au avut bucuria să-l vadă și să-l asculte pe vârstnicul Christian Fingerle. În data de 5 iulie, vârstnicul Fingerle, care slujește ca autoritate a zonei-Cei Șaptezeci, le-a vorbit și membrilor din Districtul Oradea. Dânsul a vorbit celor prezenți la capela Mihai Bravu, respectiv casa de întruniri din Oradea despre munca de întocmire a istoriei familiei (genealogie) și importanța ei.

Vârstnicul Fingerle și-a depus mărturia despre această misiune importantă a membrilor Bisericii, spunând despre experiența personală: „În timp ce făceam muncă de genealogie am descoperit lucruri pe care nici nu le visam. Cred în miracole. Depun mărturie că familia este o instituție divină. Dacă începeți să faceți muncă de genealogie și căutați cu sârguință date, fotografi și informații despre strămoșii dumneavoastră, Domnul vă va binecuvânta ca voi să găsiți informațiile necesare pentru salvarea strămoșilor”.

Membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă sunt implicați activ în munca de întocmire a istoriei familiei. Mulți membri fac cercetări pentru a-și identifica strămoșii. Conform învățăturilor Bisericii, membrii au o obligație față de strămoșii lor decedați care nu au avut Evanghelia lui Isus Hristos în viața lor pe pământ.

Biserica are cea mai mare bibliotecă genealogică din lume: Biblioteca de istorie a familiei din orașul Salt Lake, statul Utah. Este deschisă publicului și permite accesul la milioane de volume de înregistrări privind nașteri, căsătorii, decese și altele. Nu se percepe niciun fel de taxă pentru

aceste servicii. De asemenea, Biserica are Centre de istorie a familiei în ramurile sale din întreaga lume, care sunt deschise tuturor celor interesați de istoria familiei. ■

Membri ai Districtului București împreună cu vârstnicul Fingerle

CUM AM AFLAT

După ploaie iese curcubeul

Stelian George Roman
Ramura Panduri

În anul 2008, după ce în viața mea s-au întâmplat foarte multe lucruri neplăcute și am pierdut tot ce aveam, am început să iau în calcul posibilitatea ca eu să fi greșit, ajunsesem să fiu destul de umil încât să încep să mă gândesc că trebuia să mă schimb.

Am început să merg destul de des la Biserica Ortodoxă. Nu eram atras de ideea de a asculta predicile preotului, preferam să mă rog, să-I spun lui Dumnezeu problemele și dificultățile cu care mă confruntam. Citeam din Psalmi și îmi plăcea foarte mult psalmul 51. Am avut o mare depresie, simțeam că trăiesc în van. Am trăit chinuri fizice, psihice și emoționale de neimaginat. Mergeam la biserică și vorbeam

cu preoți, dar am înțeles că ori nu vor să mă ajute, ori nu știu, ori caută doar interesul personal. Aveam un gând serios de a mă schimba, de a mă naște din nou.

În anul 2009, lucrurile mergeau tot mai prost pentru mine, parcă luasem un lift care cobora cu o viteză uimitoare.

Într-o zi, am întâlnit un vechi amic care locuia aproape de mine și pe care nu îl mai văzusem de șapte ani. Mi-a spus că a visat că am căzut într-o groapă din care nu mai puteam să ies și aveam nevoie de ajutor. Pare straniu, dar avea aceleași probleme pe care le aveam și eu, era dator, părăsit, fără speranță. Ne cunoșteam din copilărie și am fost buni prieteni în adolescență. Am

început să discutăm și să căutam răspunsuri la problemele ce ne copleșeau. Am devenit buni prieteni. Am început să merg cu el sau singur la diverse biserici căutând adevărul.

În 2009, am avut un accident foarte aproape de capela Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Mașina a fost distrusă, dar eu nu am avut nicio zgârietură. Totuși, ceva s-a schimbat în mine.

Într-o zi, fiind disperat, mergeam pe stradă simțindu-mă singur, părăsit de toți, batjocorit, fără bani, dator, fără un loc de muncă. Îmi venea să plâng, nu vedeam nicio soluție. M-am rugat atunci și am zis: „Doamne Isuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, ajută-mă Tu, Doamne, Te implor! Ai milă, pentru că Tu ești Fiul Lui, Tu mă poți ierta, Te implor Isuse, ai milă!”.

Mergând pe stradă cu prietenul meu, am trecut pe lângă Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și el a zis: „Hai să intrăm aici, să vedem ei ce zic”. Mihai, amicul meu, s-a botezat, mai apoi a fost rânduit preot și s-a căsătorit în Londra, unde locuiește acum. Eu am revenit la viața mea obișnuită. Devenisem mândru și îngâmfat. Am plecat în Italia să muncesc. Totuși, mă simțeam gol, fără niciun rost, fără speranță, cheltuiam bani și nu aveam nicio direcție, nicio mulțumire, nicio satisfacție.

Când m-am întors din Italia în București, într-un oraș cu circa

2,5 milioane de locuitori, aproape zilnic întâlneam misionari sau membri pe stradă, în autobuz, în locuri publice, erau peste tot. La început aveam impresia că mă urmăresc, dar Domnul voia ca eu să fiu botezat. Același lucru l-au considerat și doi minunați misionari, vârstnicul Cooper și vârstnicul Cross, cu care am avut lecțiile pentru botez. Am continuat să vin la biserică după multă rugăciune, discuții cu misionarii și încurajările lui Doru Vasile, președintele de district, un om minunat, un adevărat slujitor al lui Dumnezeu, care a fost ca un înger îndrumător pentru mine. Îmi amintesc că spuneam ținând o Carte a lui Mormon în mână: „George, cartea aceasta o să îți schimbe viața”. După multe încercări de a ține poruncile, am simțit și am știut că este Biserica Domnului prin puterea Duhului Sfânt și am fost botezat de Doru Vasile în noiembrie 2011.

Viața mea s-a schimbat radical sau, mai bine zis, Hristos m-a ajutat să mă schimb și să fac ceea ce e drept. M-am simțit ca un copil mic după botez, ca și cum m-aș fi născut din nou și nu am făcut niciun rău niciodată. Problemele mele au început să își găsească rezolvarea. Aveam datorii de mii de euro pe care Domnul m-a ajutat prin chibzuință, muncă și făcând ceea ce e drept mereu, să le achit în mare parte. Am devenit mai iubitor, mai tolerant, mai înțelegător, și am început să înțeleg și să văd lucrurile dintr-un alt unghi.

STELIAN GEORGE ROMAN

George, în fața Templului Londra

În 2013, am avut minunata ocazie de a merge la Templul Kiev unde am simțit dragostea lui Dumnezeu și am primit înzestrarea mea. Am simțit Spiritul Domnului atât de puternic și am știut cine sunt eu, „doar un umil slujitor al Domnului”.

Convertirea mea a fost extrem de dureroasă din toate punctele de vedere, dar a meritat. În cazul meu a durat șapte ani, șapte ani de durere și chin, dar după ploaie iese curcubeul și duce spre viață veșnică. Știu că Biserica este adevărată, chiar dacă oamenii sunt diferiți, nimeni nu este perfect, decât Domnul și Hristos. Domnul a fost lângă mine mereu, chiar dacă nu vedeam aceasta.

Știu că Isus este Fiul lui Dumnezeu și sunt foarte bucuros că dețin preoția și pot slui în numele Învățătorului. El a murit, a înviat și trăiește, S-a înălțat la ceruri după ce a luat asupra Sa toate păcatele noastre în Grădina Ghetsimani și sângele Lui Sfânt a fost vărsat ca noi toți să ne putem pocăi și să fim curați din nou, să avem un nou început spre viață veșnică. ■